

Комисия за регулиране на съобщенията	
Вх. №	04-04-153
Дата:	09.07.12

**ДО
КОМИСИЯТА ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА
СЪОБЩЕНИЯТА**

**гр. София 1000,
ул. „Гурко“ № 6**

НА ВНИМАНИЕТО НА Д-Р ВЕСЕЛИН БОЖКОВ - ПРЕДСЕДАТЕЛ

Относно: *Обществено обсъждане във връзка с приет проект на решение за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 22 юли 2010 г. за правилата за разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси и имена (Наредба № 1)*

Уважаеми д-р Божков,

С Решение № 1369/31.05.2012 г. на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС) беше открита процедура за обществено обсъждане на Проект на решение за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 22 юли 2010 г. за правилата за разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси и имена (по-нататък за краткост **„Наредба № 1“** или **„Наредбата“**).

Във връзка с провеждащото се обществено обсъждане в тази връзка, бихме желали да предоставим на Вашето внимание становището на „Българска телекомуникационна компания“ АД (БТК), както следва:

Общи бележки

Една от основните цели на Закона за електронните съобщения (ЗЕС), съгласно чл. 4, ал. 1 е да се подпомага развитието на вътрешния пазар, като се отстраняват евентуални пречки при осъществяването на електронни съобщения. Правилното управление на ограничен ресурс е основно средство за постигане на тази цел, тъй като номерата от Националния номерационен план (ННП), радиочестотния спектър съгласно Националния план за разпределение на радиочестотния спектър и позициите на геостационарната орбита, определени за Република България с международни споразумения, могат да бъдат сериозна пречка за ефективно осъществяване на далекосъобщения поради факта, че посочените ресурси са естествено ограничени по природни дадености или по технически причини.

Най-общо, начинът на управление на номера е посочен в чл. 10, т. 1 от Рамковата директива „Държавите-членки гарантират, че за всички обществено достъпни електронни съобщителни услуги са осигурени адекватни номера и номерационни блокове. Националните регулаторни органи създават обективни, прозрачни и недискриминационни процедури за разпределение на националните номерационни ресурси.“.

Основните документи за изготвяне и управление на номерационни ресурси са препоръките на ITU-T и документите на ЕТО и ЕСС, като Доклад за преглед на номерационните планове по отношение на достъпността им за конкуренцията от октомври 1997 г.(Доклада)¹ и редица други.

Според същия документ, основните цели при разработване и промени на номерационни планове следва да са:

- наличие на достатъчен ресурс;
- свободен достъп до номера;
- потребителска ориентираност и
- хармонизация.

На мнение сме, че Проектът за изменение и допълнение на Наредба № 1 не взема предвид в цялост всички основни принципи в тази посока, намерили своето отражение в посочените документи, както по отношение структурата на номерата и номерационния план, така и по отношение на принципа на управление на номерационни ресурси. В тази връзка, бихме могли да посочим примери, като нееднозначното тълкуване на понятията национални кодове за направление и национално значими номера, прилагане на закрито номеронабиране при изцяло открита номерационна схема и др. По отношение на управлението на номерационни ресурси се наблюдават също негативни тенденции, като чести промени на ННП, ненапълно съобразени с практиката принципи за увеличаване на наличния номерационен ресурс, въвеждане на някои административни пречки при предоставяне и ползване на номера, редица ограничения при предоставяне на услуги, регулаторна намеса, без наличие на сериозни настоящи или пък потенциални бъдещи регулаторни проблеми.

Следва да се има предвид, че основата на настоящата наредба е изготвяна при предишно технологично ниво на развитие на мрежите – наличие на аналогова мрежа, ограничени видове услуги и т. н. Развитието на технологиите и мрежите предполага значително по-голяма гъвкавост от страна на регулатора и намаляване на административните ограничения, затрудняващи дейността на предприятията при ползване на номера.

В допълнение считаме, че от съществено значение за прилагането на общеевропейските правила е изготвянето на един обоснован и ясен за прилагане подзаконов нормативен акт, при спазването на общите положения при работа с толкова специфична и чувствителна материя като номерационния план. Усложняването на текстовете на настоящата Наредба ще доведе единствено до трудности при нейното прилагане.

Конкретни бележки

1. По отношение на § 3 от Проекта

Видно от предложеното изменение, в чл. 3 от Наредбата се добавя изразът „и/или

¹ Final report on review of national numbering schemes on their openness to competition

адреси". В тази връзка следва да посочим, че ЗЕС не предвижда издаване на разрешения за ограничен ресурс - адреси, като навсякъде в него се съдържат разпоредби за адреси **и** номера, но не за адреси **и/или** номера.

Предвид посоченото, предлагаме текстът „и/или адреси“ да отпадне.

2. По отношение на § 6 от Проекта

От чл. 9, ал. 1 отпада текстът в частта „състоящ се от не повече от пет цифри“ по т. 1, докато по т. 2 отпада съответно текстът „състоящ се от не повече от седем цифри в зависимост от дължината на кода по т. 1“.

Считаме, че отпадането на дължините на националните кодове за направление, както и тези на абонатните номера от текста на разпоредбите на чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 създават нееднозначност при определяне на понятието кодове и номера. Националният номерационен план (ННП) на Република България, приет от КРС, е открит тип и при това положение следва да има ясно разграничаване на понятията кодове, абонатни номера и национални номера.

В допълнение, следва да посочим, че използването на понятието „закрито номеронабиране“ е в противоречие с ННП. Последното е в противоречие и със световната и европейска практика за използване на номерата. Нещо повече, следва да отбележим, че структурата на национално значимите номера е дефинирана ясно в ННП. Самият ННП е от „открит“ тип. Съгласно Доклад за преглед на номерационните планове „При откритите номерационни планове страните са обикновено разделени на географски номерационни области, определени от Национален код за направление. Такива кодове се използват и при дефиниране на негеографски номерационни области. В рамките на географските кодове се използва обикновено локално номеронабиране. Пълно номеронабиране е необходимо само при повиквания към други номерационни области. Трънк префикс се използва при национални повиквания.“

В допълнение на посоченото, бихме желали да отбележим, че в същия документ се посочва, че „начините за увеличение на номерационни капацитети са няколко, като включват А) увеличение на номерационните дължини и Б) основна редукция или намаляване на номерата в националните кодове за направление.“ Националният регулаторен орган може да създаде допълнителен капацитет по посочените начини.

В този смисъл едва при намаляването на броя на кодовете, т.е. едва след въвеждането на закрыта номерационна схема, може и следва да се говори за принцип на „закритото номеронабиране“.

3. По отношение на § 8 от Проекта

Съгласно предложеното в § 8 от Проекта изменение, в чл. 13, ал. 1 се правят изменения в т. 1, т. 2 и т. 3 от Наредбата. Фактичката последица от предложените изменения е отпадането на определението „национални“ по отношение на кодовете за достъп.

Предвид посоченото, предлагаме допълването на т. 1 от цитираната разпоредба с определението „национални“ кодове за достъп. Считаме, че по този начин текстът се прецизира и се избягват съмнения при неговото тълкуване.

По отношение на приравняването на кодове за достъп до мрежи за широколентов безжичен достъп с кодове за достъп до мобилни мрежи и включването им в домейна на преносимост на мобилни номера, считаме, че подобна промяна е в силно противоречие, както с изискването на ЗЕС, така и с технологичното развитие на мрежите.

Съгласно чл. 134, ал. 1, т. 1 предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги чрез използване на номера от Националния номерационен план, осигуряват възможност за преносимост на номерата, като абонатите могат да запазват национално значим номер при промяна на предприятието, предоставящо мобилна телефонна услуга.

По отношение на обхвата на понятието мобилна телефонна услуга КРС е изразила еднозначното си становище в приетия с Решение № 1362 от 31.05.2012 г. Анализ на пазара на терминиране в индивидуални мобилни мрежи.

В Приложение към Решението, след обстоен анализ на характера на гласови услуги чрез GSM мрежи и гласови услуги чрез мрежи по стандарт Wi MAX КРС е направила следното заключение:

„КРС категорично счита, че потребителите на гласова телефонна услуга, предоставяна чрез BWA мрежа, не могат да се третират като потребители на мобилни гласови телефонни услуги.“

Без да навлизаме в детайлите, водещи до това заключение, считаме, че КРС правилно е посочила различния тип услуги. В тази връзка следва да се посочи, че номерата, използвани от BWA мрежа, не могат да бъдат част от домейн на преносимост на номера на мобилни мрежи.

4. По отношение на § 9 от Проекта

Текстовете на чл. 14 от Наредбата, създават предпоставки за нееднозначно тълкуване на това кои от номерата с първа цифра 1 са кодове, и кои национални номера. Разписването на текстовете на посочената разпоредба остава допълнителна неяснота относно комутируемия достъп до Интернет – 013А - а именно - дали в случая разпоредбите визират номера или, съответно, кодове.

Допълнителна неяснота в това отношение внасят и разпоредбите на чл. 18 от Проекта и т. 8а от Допълнителната разпоредба.

Наред с това, като европейски хармонизирани кодове са посочени кодове 11А, без да се отчита фактът, че част от този обхват е и 112, който обаче е дефиниран като номер, и то на европейско ниво. Аналогичен е и подходът към номера 116 и 118.

Считаме, че разпоредбите биха дали значително по-голяма яснота, ако се уточни, че всички номера от тип 1XX, избирани с префикс, са кодове, докато всички такива, които се избират без префикс, са номера.

Бихме желали да направим и следното предложение във вр. с чл. 14, ал. 1, т. 3 от

Наредбата. Посочената разпоредба визира 116 като европейски хармонизиран код за достъп до номера за предоставяне на хармонизирани услуги със социална значимост. Същевременно, обаче, Наредбата не дава легална дефиниция на понятието „социална значимост“. Последното открива потенциална възможност съдържанието на понятието „социална значимост“ да се тълкува нееднозначно. Предвид посоченото, предлагаме дефиниране или, най-малкото, задаване на граници при тълкуването на посоченото понятие.

5. По отношение на § 11 и § 23 от Проекта

В чл. 18 от Наредбата се регламентира сложна процедура по предоставяне на кратки номера или кодове за достъп до национални негеографски номера, като съгласно т. 8а от Допълнителните разпоредби се дава следната дефиниция - „Кратки номера или кодове за достъп до национални негеографски услуги – номера или кодове от ННП с първа цифра 1 и дължина от три до пет цифри.“

В същото време в чл. 14 се определят Кодове за достъп до национални негеографски услуги, вкл. 700, 800, 90 и т. н.

Вероятно в чл. 18 КРС въвежда процедура за предоставяне на европейски хармонизирани номера, 112, 116, 118, за които дадохме своите коментари по чл. 14 от Наредбата. В тази връзка предлагаме още веднъж, с цел избягване на подобни недоразумения, да се въведе понятието европейски хармонизирани номера.

6. По отношение на § 15 от Проекта

С предложените изменения на чл. 31 от Наредбата на практика се стига до сериозни ограничения, отразени в чл. 31, ал. 2. Всички промени в номерационния план, доказващи увеличение на номерационните капацитети, на практика довеждат до ограничения, вследствие на които след 3-цифрен код могат да се предоставят на едно предприятие 1000 номера (т. 1), след 4-цифрен код – 500 номера (т. 2) и след 5-цифрен код – 200 номера (т. 3). За негеографските услуги максималната група също е ограничена до 1000 номера.

Подобно ограничение не е продиктувано, нито от гледна точка на промени в ЗЕС или други документи, касаещи номерация, нито пък е свързано с прогнозата за икономическото развитие на географските региони, обслужвани с 3-, 4- и 5- цифрени кодове.

Не на последно място бихме желали да посочим, че въведените в чл. 31 от Наредбата ограничения са в противоречие с посоченото от КРС в Проекта на регулаторна политика за ползването на номера, адреси и номера за осъществяване на електронни съобщения, подложен на обществено обсъждане през месец март тази година. Съгласно този проект „при съществуващата структура на ННП, теоретичният ресурс от географски номера е достатъчен за мащабите на страната. В резултат на въвеждането на закрито номеронабиране този ресурс беше допълнително увеличен с 18 %.“

Ето защо, предвид гореизложеното, считаме, че така предложените ограничения биха въвели единствено административно-бюрокрамични трудности за отделните предприятия.

7. По отношение на § 20 от Проекта

Считаме за необходимо изясняването на някои принципни положения, които повдигат новият раздел Ia от Наредбата и в частност новата разпоредба на чл. 43б. Съгласно чл.43б, ал. 1 от Наредбата „Предприятията по чл. 43а, ал. 1 могат да предоставят вторично групи от номера на друго предприятие, което отговаря на следните условия:

1. няма издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс – номера;
2. подало е уведомление до комисията за намерението си да осъществява дейност по препродажба на услугите, предоставяни чрез съответните номера.”

Посочената разпоредба създава необходимост от създаване на законови гаранции за спазването от страна на третото предприятие на задълженията, въведени за предприятията в ЗЕС.

Следва да се създаде достатъчно ясен механизъм и законово задължение във връзка с новопредложената разпоредба на чл. 43б от Наредбата, по отношение на третото предприятие, които да гарантират по безспорен начин спазването на законовите задължения по ЗЕС и от негова страна.

В допълнение, считаме че § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на Наредбата следва на свой ред да бъде прецизирана от гледна точка на предложената нова разпоредба на чл. 43б. По-конкретно, необходимо е да се включи уточнение доколко терминът „юридически лица“, използван в § 1, т. 4 от Наредбата включва и покрива понятието „други предприятия“ по смисъла на Раздел 1а „Вторично предоставяне на номера“.

8. По отношение на § 23 от Проекта

Съгласно § 23 от Проекта, в § 1 от Допълнителните разпоредби на Наредбата се включва нова т. 19а. Предложеното допълнение изисква нанасянето и прецизирането на дефинициите относно MSC (относно мобилна централа – център за комутация на мобилната мрежа) и HLR (база данни за собствени абонати), което не е направено в настоящата редакция на Проекта.

С уважение,

Жанет Захариева
Пълномощник на изпълнителния директор